II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. november 1988

om fondene til fremme af fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr samt frugt- og grønsagsdyrkning i Belgien

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(89/216/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 12 og artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 d 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3207/88 [2], særlig artikel 19, og Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2238/88 [4], særlig artikel 31, samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter;

efter i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger [5], og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 26. august 1986 gav Belgiens Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber Kommissionen visse oplysninger om fonde til fremme af fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr samt frugt- og grønsagsdyrkning. Kommissionen anmodede den 3. april 1986 om oplysninger om de eksisterende love og bestemmelser for sektoren for fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr og modtog herpå også de ønskede oplysninger.

De pågældende foranstaltninger blev indført ved arrêté royal af 28. februar 1985, ændret ved arrêté royal af 14. oktober 1985 og arrêté royal af 23. april 1986. Efter disse bestemmelser indføres der en finansieringsordning for fremme af afsætningen af de pågældende produkter gennem opkrævning af obligatoriske afgifter. Efter oplysninger fra de belgiske myndigheder ydes støtten til reklamekampagner, deltagelse i messer og udstillinger, markedsundersøgelser, deltagelse i internationale kongresser osv.

Disse foranstaltninger finansieres via indtægter fra obligatoriske afgifter. De opkræves af ONDAH (Office National des Débouchés Agricoles et Horticoles) (nationalt kontor for afsætning af landbrugs- og gartneriprodukter) såvel på det nationale marked (produktion, handel, emballage, slagteri) som på importen (æg med skal, bortset fra rugeæg, ægprodukter, fjerkrækød, foderblandinger) og eksporten (ægprodukter og frugt og grønsager, herunder julesalat). Den udløsende begivenhed for opkrævning af afgifter er alt efter tilfældet, mængde, værdi eller branche (brancheafgift). I de forskellige arrêtés royaux er det fastsat, hvor stor en afgift der skal opkræves.

De belgiske myndigheder meddelte ligeledes, at brancheordningerne suppleres af statsstøtte. Det drejer sig om en del af det bidrag, som staten betaler til ONDAH til fremme af afsætningen af landbrugsprodukter.

[1] EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 49.
[2] EFT nr. L 286 af 20. 10. 1988, s. 2.
[3] EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
[4] EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.
[5] EFT nr. C 275 af 14. 10. 1987, s. 2.

II

Ved skrivelse af 30. marts 1987 til den belgiske regering meddelte Kommissionen, at den havde besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til ovennævnte støtteforanstaltninger på grund af utilstrækkelige oplysninger om såvel afgifterne som selve støtten.

Kommissionen har som led i denne procedure opfordret den belgiske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

Kommissionen har ligeledes opfordret de øvrige medlemsstater samt andre berørte parter end medlemsstaterne til at fremsætte deres bemærkninger.

III

Ved skrivelse af 5. august 1987 og 21. december 1987 meddelte de belgiske myndigheder Kommissionen følgende:

— at alle ONDAH's reklamekampagner med hensyn til selve støtten overholder de negative og positive kriterier i rammeordningen for statsstøtte til reklame

— et udkast til décret om fjernelsen af afgiften på import af æg med skal, ægprodukter og fjerkrækød.

Endelig skal det bemærkes, at dette udkast til décret blev vedtaget den 25. april 1988 og offentliggjort i Moniteur Belge (det belgiske statstidende) den 14. maj 1988.

IV

De belgiske myndigheder har ikke opfyldt forpligtelserne efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, idet de for det første ikke gav meddelelse om støtteforslagene og for det andet iværksatte støtteforanstaltningerne, uden at Kommissionen fik mulighed for at udtale sig.

Denne støtte, der finansieres af obligatoriske afgifter og tilskud fra staten, kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, ved at begunstige de pågældende sektorer. Støtten overholder dog rammeordningen for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og visse varer, der ikke henhører under EØF-Traktatens bilag II, men ikke fiskerivarer [1]. De kan fremme udviklingen i de pågældende sektorer, uden at der sker en ændring af samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, og kan derfor komme ind under undtagelsen i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Denne konklusion kan dog ikke godkendes, fordi visse af disse former for støtte finansieres af afgifter, som er i modstrid med forpligtelserne i EØF-Traktatens artikel 12 ff, som i øvrigt fuldt ud finder anvendelse inden for landbrugsområdet (forenede sager 90/63 og 91/63, 13. november 1964, Kommissionen/Belgien og Luxembourg, Sml. 1964, s. 1217).

Ifølge EF-Domstolens retspraksis udgør finansieringen af statsstøtte gennem obligatoriske afgifter et væsentligt element i denne støtte, og ved vurderingen af en sådan støtte må såvel støtten som dens finansiering gennemgås på baggrund af fællesskabsretten (sag 47/69, 25. juni 1970, Frankrig/Kommissionen, Sml. 1970, s. 487).

Ifølge artikel 3, stk. 2 og 3, i arrêté royal af 28. februar 1985 betaler producenter af grønsager til konsum en afgift på 40 bfr./ar dyrkningsareal under glas med en minimumsafgift på 1 000 bfr. pr. virksomhed, 22,5 bfr. /ar dyrkningsareal under plastik, med en minimumsafgift på 500 bfr. pr. virksomhed, og 15 bfr. /ar dyrkningsareal på friland med en minimumsafgift på 500 bfr. pr. virksomhed, medens de eksportører af frugt og grønsager, der er anerkendt af ONDAH, betaler en afgift på 5 000 bfr. om året.

Beregningsgrundlaget for disse afgifter er forskelligt, og ekportafgiften må betragtes som en afgift med samme virkning som eksporttold, der er uforenelig med EØF-Traktatens artikel 12.

Det samme gælder artikel 1 i arrêté royal af 25. april 1988 om ændring af artikel 2 i arrêté royal af 28. februar 1985, hvor det i stk. 4 fastsættes, at virksomheder, der har specialiseret sig i ægproduktion, skal betale en årlig afgift på 12 000 bfr., mens de virksomheder, der af ONDAH er anerkendt som eksportør af ægprodukter, skal betale en årlig afgift på 30 000 bfr.

Denne afgift betragtes som en afgift, der har tilsvarende virkning som eksporttold, der er forenelig med EØF-Traktatens artikel 12, fordi den rammer eksporterende produkter hårdere end produkter, der afsættes på det nationale område (sag 51/74, 23. januar 1975, Van der Hulst/Produktschap voor Siergewassen, Sml. 1975, s. 79).

Da de foreliggende oplysninger ikke gør det muligt at skelne støtte, der finansieres via ovennævnte afgifter, som er i modstrid med Traktatens artikel 12, fra støtte finansieret via de andre afgifter og tilskud fra staten, må al støtte finansieret af ONDAH efter artikel 1 i loven af 11. april 1983 inden for fjerkræavl og opdræt af mindre husdyr på den ene side og frugt og grønsager på den anden side betragtes som uforenelig med det fælles marked og bør derfor afskaffes.

[1] EFT nr. C 302 af 12. 11. 1987, s. 6.

Denne beslutning foregriber ikke de konsekvenser, Kommissionen i givet fald vil drage med hensyn til EUGFL's finansiering af den fælles landbrugspolitik —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten, der finansieres via afgifter opkrævet i henhold til arrêté royal af 28. februar 1985, senest ændrtet ved arrêté royal af 25. april 1988, er ulovlig, jf. EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3. Desuden er den uforenelig med det fælles marked efter EØF-Traktatens artikel 92 og skal afskaffes.

Artikel 2

Den belgiske regering underretter senest to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand